

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 40/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Едвард Арко, адвокат из ..., против туженог А.Д. „ДД“ - у стечају ..., кога заступа стечајни управник ЂЂ из ..., ради исплате разлике зараде и доприноса, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину и Привредног суда у Панчеву, у седници већа одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 163/14 од 27.06.2016. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцима исплати разлику неисплаћене зараде, за период од новембра 2010. године закључно са мартом 2011. године, у одређеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и да у корист тужилаца уплати разлику у доприносима и обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка. Против наведене пресуде тужиоци су 02.02.2017. године, преко основног суда, изјавили жалбу Апелационом суду у Београду.

Поднеском од 17.02.2017. године тадашњи пуномоћник туженог је обавестио првостепени суд да је над туженим отворен стечајни поступак и у прилог томе доставио решење Привредног суда у Панчеву Ст 19/2016 од 13.01.2017. године, након чега је Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину решењем П 163/14 од 12.06.2017. године прекинуо поступак у овој правној ствари, због наступања правних последица отварања стечајног поступка над туженим. Стечајни управник туженог је поднеском од 16.05.2022. године предложио наставак поступка у овој правној ствари, након чега је Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину решењем П 163/14 од 15.07.2022. године наставио прекинути поступак и предмет доставио Апелационом суду у Београду на одлуку о жалби изјављеној против донете пресуде у овој правној ствари.

Решењем Гж1 3300/22 од 13.10.2022. године Апелациони суд у Београду је вратио првостепеном суду неразмотрене списе, ради одлучивања о предлогу стечајног управника од 07.09.2022. године да се основни суд огласи стварно ненадлежним и да списе достави Привредном суду у Панчеву, имајући у виду да је стечајни поступак покренут против туженог и даље у току. Након изјашњења стечајног управника да остаје код поднетог предлога, Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину се решењем П1 43/23 од 27.04.2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења предмет достави Привредном суду у Панчеву, као стварно и месно надлежном суду на даљи поступак.

Привредни суд у Панчеву није прихватио своју стварну надлежност, па је уз пропратни акт П 184/2023 од 23.01.2024. године предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) у вези члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину.

Према члану 24. став 2. и 3. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд, између осталог, у спору о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Према члану 26. став 3. истог закона, апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Према члану 28. став 1. истог закона, привредни апелациони суд одлучује о жалби на одлуку привредног суда и другог органа, у складу са законом.

У конкретном случају, у поступку покренутом по тужби ради исплате разлике зараде и доприноса, донета је одлука о тужбеном захтеву садржана у пресуди Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 163/14 од 27.06.2016. године, против које су тужиоци изјавили жалбу Апелационом суду у Београду. Прекинут жалбени поступак због наступања правних последица отварања стечајног поступка над туженим је настављен по предлогу стечајног управника.

У ситуацији када је одлучено о захтеву запосленог према послодавцу за исплату новчаног потраживања и уплату доприноса као саставног дела зараде односно накнаде зараде, какав спор је спор из радног односа, а жалбени поступак прекинут услед отварања стечајног поступка над послодавцем и настављен по предлогу стечајног управника, нема места поступању привредног ни привредног апелационог суда, већ је за даље поступање надлежан основни суд, који ће списе доставити Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за одлучивање о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 163/14 од 27.06.2016. године.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**